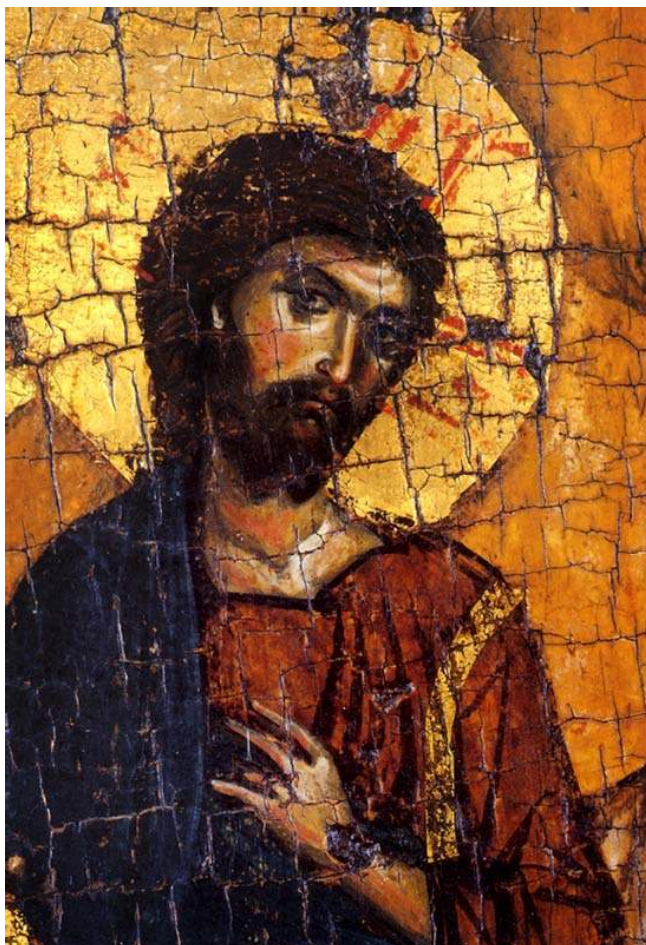


ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ



«μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ»
(Ἰωάν. 15,9)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012 - 2013



ΠΕΙΡΑΙΑΣ 2012

Τα μαθήματα συνέγραψαν οι κατηχητές της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας του Ι. Ν. Αγ.
Πάντων πόλεως

π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, π. Σπυρίδων Τριαντάφυλλος,
πρεσβ. Μαρία Κυτιλή-Μουρτζανού, διακ. Αντωνία Μάνδυλα-Τριαντάφυλλου
Μαρία Κάλλου, Ελένη Ρίκου, Σταματία Βλάχου,
Στεφανία Καρύδη, Όλγα Δρίτσα

Οι εικόνες για ζωγραφική στα μαθήματα του Κατώτερου
προέρχονται από το site www.eikonografos.com

Πώς αντιμετωπίζουμε όλους εκείνους, οι οποίοι λειτουργούν ως ζιζάνια στην τάξη, στις σχέσεις, στη ζωή-μοιρολατρία ή δυναμισμός;



μερικά ωραία ζιζάνια.....

A. Η παραβολή των ζιζανίων (Ματθ. 13, 24-30, 36-43)

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· Ὡμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· 25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. 26 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. 27 προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; 28 ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; 29 ὁ δὲ ἔφη· οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· 30 ἄφετε συναυξάνεσθαι ἄμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἔρω τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δέσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου... 36... Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. 37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· 38 ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· 39 ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν. 40 ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· 41 ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, 42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὥς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

24 Τους παρουσίασε επίσης μια άλλη παραβολή, λέγοντάς τους: Η βασιλεία των ουρανών είναι παρόμοια μ' έναν άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του, 25 αλλά την ώρα που οι άνθρωποι κοιμόνταν, ήρθε ο εχθρός του κι έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι κι έφυγε. 26 Έτσι, όταν βλάστησε το σπαρτό και καρποφόρησε, τότε φάνηκαν και τα ζιζάνια. 27 Παρουσιάστηκαν τότε οι δούλοι του ιδιοκτήτη και του είπαν: Κύριε, καλό σπόρο δεν έσπειρες στο χωράφι σου; Από πού, λοιπόν, βρέθηκαν σ' αυτό τα ζιζάνια; 28 Και εκείνος τους απάντησε: Κάποιος εχθρός το έκανε αυτό. Τον ρώτησαν τότε οι υπηρέτες: Θέλεις, λοιπόν, να πάμε και να τα μαζέψουμε; 29 Αλλ' εκείνος τους απάντησε: Όχι, γιατί, μήπως μαζεύοντας τα ζιζάνια, ξεριζώσετε μαζί μ' αυτά και το σιτάρι. 30 Αφήστε τα να μεγαλώσουν και τα δυο ως το θερισμό, και τον καιρό του θερισμού θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε

πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε δεμάτια για να τα κάψετε. Και το σιτάρι συγκεντρώστε το στην αποθήκη μου.... 36 Τον πλησίασαν τότε οι μαθητές του και του είπαν: Εξήγησέ μας την παραβολή των ζιζανίων του χωραφιού. 37 Και αποκρίθηκε εκείνος και τους είπε: Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του Ανθρώπου. 38 Το χωράφι, πάλι, είναι ο κόσμος. Και όσο για τον καλό σπόρο, αυτοί είναι οι κληρονόμοι της βασιλείας. Τα ζιζάνια είναι οι γιοι του πονηρού 39 και ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος. Ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου και οι θεριστές είναι οι άγγελοι. 40 Όπως, λοιπόν, συλλέγονται τα ζιζάνια και καίγονται στη φωτιά, έτσι θα γίνει και στη συντέλεια του κόσμου αυτού. 41Θα στείλει ο Υιός του Ανθρώπου τους αγγέλους του και θα συνάξουν μέσα από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα κι εκείνους που ανομούν 42 και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς. Εκεί είναι που θα κλαίνει και θα τρίζουν τα δόντια τους. 43 Τότε οι δίκαιοι θα λάμπουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος έχει αφτιά ν' ακούει, ας τα ακούει.

B. Ερμηνευτικά σχόλια

Εξήγησέ μας την έννοια της παραβολής: γνώριζαν οι μαθητές ότι ο Χριστός είχε «αδυναμία» να μιλάει με παραβολές. Καθώς όμως δεν είχαν ακόμα την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, δεν καταλάβαιναν τι σήμαιναν τα λόγια του Χριστού και ζήτησαν εξηγήσεις.

και θα στείλει τους αγγέλους του να μαζέψουν αυτούς που έγιναν αιτία να αμαρτήσουν οι άλλοι: η δικαιοσύνη του Θεού είναι τελείως διαφορετική από τον τρόπο που σκεφτόμαστε οι άνθρωποι. Επιτρέπει να αρρωσταίνουν και να πεθαίνουν αθώοι και μικρά παιδιά από τη μία πλευρά κι από την άλλη δίνει ευκαιρίες σε κακοποιούς κι εγκληματίες να μετανοήσουν. Το σίγουρο είναι ότι ο Θεός σκέφτεται τελείως διαφορετικά. Οι Πατέρες της εκκλησίας πάντως λένε ότι η αγάπη του Θεού είναι τόσο μεγάλη που εξαντλεί κάθε περιθώριο καλοσύνης. Επειδή όμως αφήνει ελεύθερο τον άνθρωπο, για όσους διαλέξουν μέχρι το τέλος να μείνουν μακριά Του, όσοι γίνουν «ζιζάνια», θα τους μαζέψουν οι θεριστές Του, οι άγγελοι Του και θα τους στείλουν μακριά από το Θεό.

Τότε οι δίκαιοι θα δοξασθούν και θα λάμπουν σαν τον ήλιο εις την βασιλεία του ουρανού πατρός: Όσοι όμως επιλέξουν να ζήσουν κοντά στο Θεό, να είναι μαζί Του, όχι γιατί έτυχε, βρέθηκαν σε χριστιανική οικογένεια αλλά γιατί το διάλεξαν και το έκαναν σκοπό της ζωής τους, αυτοί θα δοξασθούν, θα λάμπουν όπως ο Θεός, θα χαίρονται και αισθάνονται ευτυχία που δύσκολα περιγράφεται με λόγια γιατί ακόμα και η ανθρώπινη ευτυχία είναι κάτι που το ζούμε και φαίνεται πιο πολύ παρά το περιγράφουμε με λόγια.

αυτός που έχει αυτιά να ακούει ας ακούει: δε θα έχει δικαιολογία μπροστά στα μάτια του Θεού κανείς που άκουσε και γνώρισε την πίστη. Δε θα μπορεί να κάνει τον κουφό, ότι τάχα δεν ήξερε, ότι δεν του είπαν ή ότι δε του δόθηκε η δυνατότητα να μάθει. Κι όποιος έχει αυτιά να τα χρησιμοποιεί για να ακούει όσα τον ωφελούν πραγματικά κι όχι όσα του αρέσουν μόνο.

Γ. Ζιζάνια την τάξη, στις σχέσεις, στη ζωή

CameraZizanio http://www.olympiafestival.gr/02_CameraZizanio/grAwards.htm

Ένας παλιός μαθητής θυμάται....

Θέλω δημόσια να ομολογήσω ότι σαν μαθητής ήμουν ζιζάνιο, στο δημοτικό και στις πρώτες τάξεις του γυμνασίου θα με χαρακτήριζα υποδειγματικό μαθητή, υπόδειγμα γιατί όχι. Τι έγινε και στις τελευταίες τάξεις 'χάλασα' κανείς δεν ξέρει. Φταίνε μάλλον οι κακές παρέες όπως λένε οι μεγαλύτεροι, η αλήθεια είναι ότι στην τάξη ένα κουαρτέτο μαθητών γίνανε ο φόβος και ο τρόμος μερικών καθηγητών ειδικά αν μας άφηναν να καθίσουμε μαζί ως συνήθως. Συνήθως μερικοί καθηγητές μπαίνοντας στην τάξη είχαν τα ίδια λόγια να πουν, «Χαμόδρακα, μπροστά αριστερά», «Σταυρόπουλε, μπροστά δεξιά», «Αναστασίου, πίσω αριστερά», «Λιβανίδη, δεξιά πίσω». (Τα ονόματα είναι ελαφρώς αλλαγμένα, να μην θίξουμε και μερικούς πολύ γνωστούς επιστήμονες, πολιτικούς κλη).

Πάντως το μεγαλύτερο σκηνικό έγινε σε μια μονοήμερη εκδρομή στο Ξυλόκαστρο. Ήμασταν στην ΣΤ' γυμνασίου (την επόμενη χρονιά έγινε το Λύκειο νομίζω) και συμφωνήσαμε με όλη την τάξη να

ξεφύγουμε από τους καθηγητές και να κάνουμε ένα κανονικό beach party. Φυσικά μαζί μας είχαμε φορητά πικάπ με δεκάδες 45ράκια δισκάκια με ό,τι πιο hit των Beatles, των Rollings Stones, του Adamo κλπ. υπήρχε.

Πείσαμε τους καθηγητές ότι δεν θέλουμε να μας ενοχλούν οι μικροί μαθητές και θα πάμε παραπέρα λίγο. Πήραμε ένα διστακτικό «εντάξει», αλλά μας έκαναν σαφές ότι στις 3:30 να ήμασταν πίσω. Θέλεις η μουσική, θέλεις οι βουτιές, θέλεις μια παρέα κοριτσιών που ήταν εκεί κοντά, ξαφνικά κάποιος φωνάζει, «ρε σεις η ώρα είναι 5»....

Το σκηνικό συνεχίστηκε την άλλη μέρα στο γραφείο του Γυμνασιάρχου. Πρώτα απ' όλα ένας λόγος που κράτησε μισή ώρα, παρουσία του συλλόγου καθηγητών που με αυστηρό ύφος μας κατακεραύνωναν. Η ποινή 5θήμερη αποβολή αλλά με υποχρεωτική παρουσία στο σχολείο. Εις εξ ημών απάντησε σιγανά: «αυτό είναι άδικο». «Ποιο είναι άδικο, Χατζηκουμπούρα»; «Εμ, μας βάζετε αποβολή και μας κρατάνε και μέσα». Ήταν η γνωστή φάτσα του Χατζηκουμπούρα, ήταν τα δικά μας γέλια, μας πέταξαν κακήν κακώς από το γραφείο της ανωτάτης αρχής....

<http://www.acrobases.gr/showthread.php?t=25464>

Δ. Μοιρολατρία ή δυναμισμός;

Παντού λοιπόν κυκλοφορούν «ζιζάνια». Καμιά φορά και μέσα στο κεφάλι μας. Το θέμα όμως δεν είναι τι κυκλοφορεί εκεί έξω αλλά τι αφήνουμε να μπει μέσα μας. Ποια στάση επιλέγουμε να κρατήσουμε, ποιόν να εμπιστευθούμε, πόσο να τον εμπιστευθούμε και γιατί. Διαπιστώνουμε κάτι και λέμε «δε βαριέσαι έτσι ήθελε ο Θεός, η μοίρα, το κismet...» και καθόμαστε με σταυρωμένα χέρια, από δεχόμενοι εκ των προτέρων ήττα χωρίς μάχη ή παλεύουμε όσο μπορούμε να ανατρέψουμε αυτό που βλέπουμε να έρχεται; Και μέχρι ποιο σημείο μπορούμε να παλέψουμε;

Στις μέρες μας έχουμε παραδείγματα εκβιασμών για μία θέση, δολοφονιών για μία σχέση, ανατροπή κυβερνήσεων για ένα έργο και πάει λέγοντας. Ως που θα φτάσουμε όμως; Τι ορίζεται σωστό, τι επιτρέπεται και πώς θα πορευτεί ο νέος άνθρωπος; Ο νόμος του Θεού «αγαπάτε αλλήλους» πολλές φορές παρερμηνεύεται και η καλοσύνη εκλαμβάνεται ως αδυναμία. Κατά βάθος όμως αυτό το καμπανάκι που λέγεται συνείδηση, υπάρχει στους ανθρώπους, απλώς η ένταση του κυμαίνεται σε άλλους πιο δυνατή σε άλλους πιο σιγανή μας ειδοποιεί για τα όρια.

Για την Εκκλησία μας νόημα έχει να κάνουμε ό,τι μπορούμε, στα πλαίσια της αγάπης, αλλά και της ειλικρίνειας. Δεν ωφελεί η δειλία, το να κρυβόμαστε μπροστά στα ζιζάνια, αλλά η ευθεία στάση, η ξεκάθαρη τοποθέτηση, ο δυναμισμός. Όμως εκεί δεν πρέπει να οδηγούμαστε ούτε στην εκδίκηση, ούτε στην κακία, ούτε στην πικρία και το μίσος. Η αδιαφορία είναι η καλύτερη στάση, αλλά, όπου δεν περνάει, χρειάζεται να πούμε την αλήθεια και να δώσουμε στα όποια ζιζάνια να καταλάβουν ότι δεν μπορούν να είναι ενοχλητικά. Αν κάποιοι μπορούν να μας βοηθήσουν, χωρίς να γινόμαστε υπερβολικοί (τουτέστιν με το παραμικρό ή γινόμαστε «καρφιά» ή τα αφήνουμε όλα στους φίλους μας χωρίς να προσπαθούμε για τίποτα), να ζητούμε τη βοήθειά τους. Και, τέλος, εκεί που εμείς δεν μπορούμε τελικά, παρ' όλες τις προσπάθειές μας, την ευθεία και ειλικρινή μας στάση και την όποια συμπαράσταση μπορούμε να βρούμε, υπάρχει ο Θεός, η προσευχή και η πίστη.

Το τέλος των ζιζανίων είναι ξεκάθαρο, για το Ευαγγέλιο. Ας μάθουμε να έχουμε αγάπη και να μην ταλαιπωρούμε τους άλλους. Όσο μπορούμε, ας τους βοηθούμε και ας τους ανεχόμαστε. Και ο Θεός που βλέπει την υπομονή μας, να μεγαλώνουμε μαζί με τα ζιζάνια, αν είμαστε τα στάχια του, θα μας βοηθήσει.

